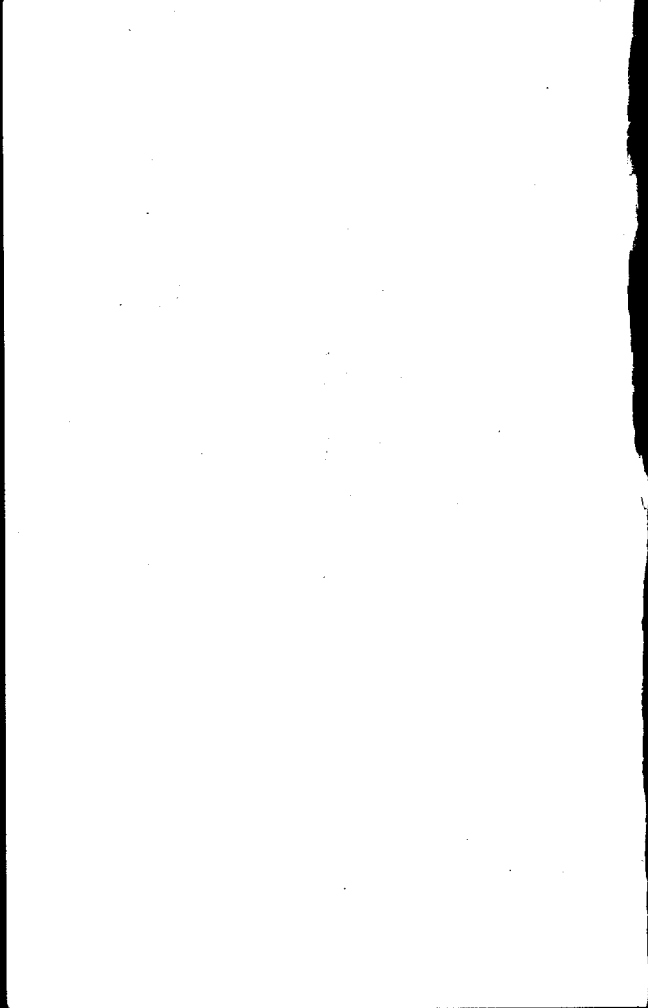

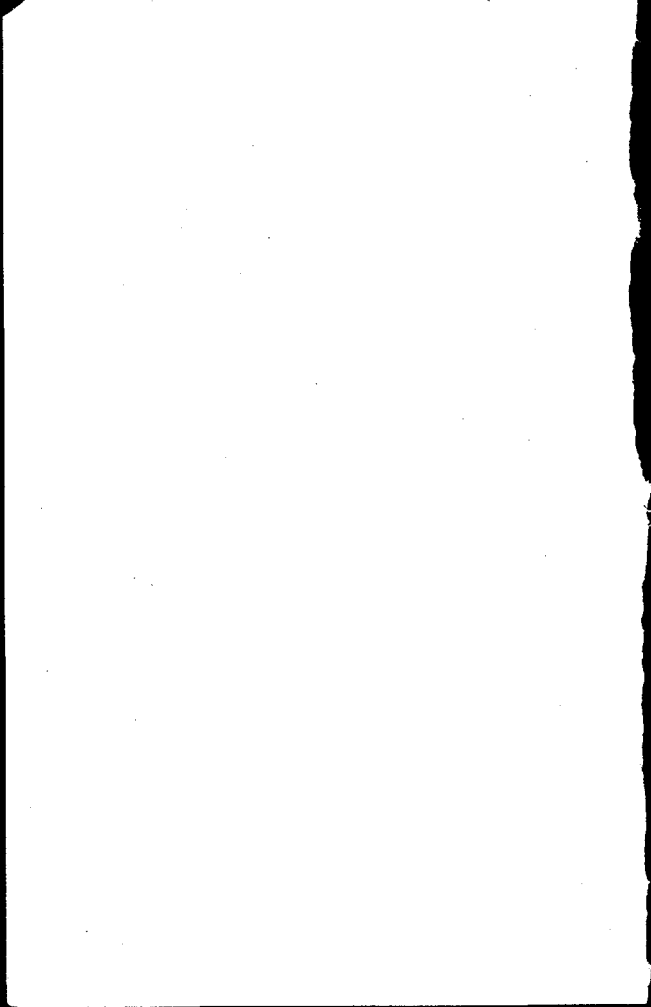

ORDFÖRANDE
MAO TSE-TUNG
OM
FOLKKRIGET

**ORDFÖRANDE
MAO TSE-TUNG
OM
FOLKKRIGET**

DANELIUS BOKFÖRLAG
Göteborg

Revolutioner och revolutionära krig är oundvikliga i klass-samhället

Krig är den högsta formen av kamp för att lösa motsättningar mellan klasser, nationer, stater eller politiska grupper, när dessa motsättningar utvecklats till ett visst stadium, och har förekommit ända sedan privatäganderätten och klasserna uppstod.

"Strategiska problem i Kinas revolutionära krig" (dec. 1936), *Valda verk*, bd I, s. 181.

Revolutioner och revolutionära krig är oundvikliga i klassamhället och utan dem är det omöjligt att utföra något språng i den samhälleliga utvecklingen och att störta de reaktionära härskande klasserna och därför omöjligt för folket att vinna politisk makt.

"Om motsättningar" (augusti 1937), *a.a.* s. 343.

Historien visar att krigen är uppdelade i tvänne slag: rättfärdiga och orättfärdiga. Alla krig, som tjänar framåtskridandet, är rättfär-

diga och alla, som hindrar framåtskridandet, är orättfärdiga. Vi kommunister bekämpar alla orättfärdiga krig, som hindrar framåtskridandet, men vi bekämpar inte progressiva, rättfärdiga krig. Vi kommunister nöjer oss inte med att ej bekämpa rättfärdiga krig, vi deltar aktivt i dem.

”Om långvarigt krig” (maj 1938), styckena 63 o. 64, *Valda verk*, bd II; *Citat*, s. 57.

Kriget, denna monstruösa ömsesidiga människoslakt, kommer till slut att avskaffas genom det mänskliga samhällets framåtskridande, och detta i en icke allt för avlägsen framtid. Men det finns endast ett sätt att avskaffa det, och det är att bekämpa kriget med krig, att bekämpa kontrarevolutionärt krig med revolutionärt krig, att bekämpa nationellt kontrarevolutionärt krig med nationellt revolutionärt krig, och att bekämpa kontrarevolutionärt klasskrig med revolutionärt klasskrig.

”Strategiska problem i Kinas revolutionära krig” (december 1936), *Valda verk*, bd I s. 183—184.

Politisk makt växer ut ur en gevärspipa

Den centrala uppgiften och högsta formen för revolutionen är maktövertagande med väpnat våld, tvistefrågans lösning medelst krig. Denna marxist-leninistiska revolutionsprincip gäller universellt, för Kina och för alla andra länder.

”Problem rörande krig och strategi”
(6 november 1938), avsnitt I, *Valda verk*, bd II; *Citat*, s. 59.

Varje kommunist måste inse sanningen i orden ”politisk makt växer ut ur en gevärspipa”.

A.a., avsnitt II; *Citat*, s. 59.

Enligt Marx' statsteori är armén statsapparatens viktigaste beståndsdel. Var och en, som vill gripa och behålla statsmakten, måste ha en stark armé. En del människor förlöjligar oss som förespråkare av ”krigets allmakt”. Ja, vi förespråkar det revolutionära krigets allmakt; det är bra, inte dåligt, det är marxistiskt. Rysslands kommunistiska partis gevär

skapade socialism. Vi ska skapa en demokratisk republik. Erfarenheterna av klasskampen under imperialismens era lär oss att det endast är med gevärets makt som arbetarklassen och de arbetande massorna kan besegra bourgeoisin och godsägarna, vilka bägge är beväpnade. I denna mening kan vi säga att endast med gevär kan hela världen omvandlas.

A.a., avsnitt II; *Citat*, s. 60.

Utan väpnad kamp skulle varken proletariatet, folket eller kommunistiska partiet ha någon ställning alls i Kina och det skulle vara omöjligt för revolutionen att segra. Under dessa år (de arton åren sedan partiet grundades) har vårt partis utveckling, konsolidering och bolsjevisering pågått mitt under revolutionära krig; utan väpnad kamp skulle kommunistiska partiet säkerligen inte vara vad det är i dag. Kamraterna inom hela partiet får aldrig glömma denna erfarenhet, för vilken vi betalt med blod.

”Kommunisten presenteras” (4 oktober 1939), *Valda verk*, bd II; *Citat*, s. 59—60.

Imperialismen och alla reaktionärer är papperstigrar

Alla reaktionärer är papperstigrar. Till det yttre är reaktionärerna skräckinjagande, men i verkligheten är de inte så starka. På lång sikt sett är det inte reaktionärerna utan folket som är de verkligt starka.

”Samtal med den amerikanska korrespondenten Anna Louise Strong” (augusti 1946), *Valda verk*, bd IV, s. 107.

Liksom det inte finns något enda ting i världen som icke har en dubbel natur (detta är lagen om motsatsernas enhet) så har imperialismen och alla reaktionärer en dubbel natur — de är samtidigt riktiga tigrar och papperstigrar. I det förgångna, innan de erövrade statsmakten och under någon tid därefter, var slavägarklassen, den feodala godsägarklassen och bourgeoisin livskraftiga, revolutionära och progressiva. De var riktiga tigrar. Men med tiden, till följd av att deras motparter — slavklassen, bondeklassen och proletariatet — steg för steg tillväxte i styrka, tog

upp kampen emot dem och bekämpade dem allt mera förbittrat, förändrade sig dessa härskande klasser steg för steg till raka motsatsen, de förvandlades till reaktionärer, till efterblivna människor, till papperstigrar. Och slutligen störtades de eller kommer de att störtas av folket. De reaktionära, efterblivna, ruttnande klasserna behöll sin dubbelnatur ännu in i sina sista strider på liv och död mot folket. Å ena sidan var de verkliga tigrar. De åt människor, miljoner och tiotals miljoner människor. Folket genomgick i kampen för sin sak ett skede av svårigheter och lidanden, och dess väg gjorde många krökar och bukter. Det tog det kinesiska folket över ett-hundra år att krossa imperialismens, feodalismens och byråkratkapitalismens välde i Kina och kostade det tiotals miljoner liv innan det segrade 1949. Se nu! Var inte dessa våra fiender levande tigrar, järntigrar, riktiga tigrar? Men till slut förvandlades de till papperstigrar, döda tigrar, leksaktigrar. Detta är historiska fakta. Har inte folk sett eller hört talas om dessa fakta? De har ju förekommit i tusental och tiotusental! Följaktligen måste imperialismen och alla reaktionärer, när man på lång sikt, ur strategisk synpunkt betraktar deras väsen, ses för vad

de verkligen är — papperstigrar. På detta bör vi bygga vårt strategiska tänkande. Å andra sidan är de också levande tigrar, järntigrar, riktiga tigrar, som kan äta människor. På detta bör vi bygga vårt taktiska tänkande.

Ur ett tal vid Politiska byrån i Kinas kommunistiska partis Centralkommitté den 1 december 1958 i Wu-chang, citerat i fotnot till ovan anförd arbete, *Valda verk*, bd IV, s. 104—105.

Ställa till bråk, misslyckas, ställa till bråk på nytt, misslyckas på nytt . . . till dess det är ute med dem. Detta är imperialisternas och reaktionärernas logik över hela världen i deras förhållande till folkets sak, och de kommer aldrig att handla i strid med denna logik. Detta är en marxistisk lag. När vi säger "imperialismen är vildsint", menar vi att dess natur aldrig kommer att förändras, att imperialisterna aldrig kommer att lägga ifrån sig sina slaktarknivar, att de aldrig kommer att bli Buddhor, utan kommer att fortsätta som de börjat till dess de går under.

Kämpa, misslyckas, kämpa på nytt, misslyckas på nytt, kämpa igen . . . till segern; detta är folkets logik och också det kommer aldrig att handla i strid med denna logik. Detta är en annan marxistisk lag. Det ryska folkets revolution följde denna lag, och det har också det kinesiska folkets revolution gjort.

”Kasta undan illusionerna, bered er till strid” (14 augusti 1949), *Valda verk*, bd. IV, s. 459.

Folk i hela världen, förena er och slå de amerikanska aggressorerna och alla deras hejdukar! Folk i hela världen, var modiga, våga att kämpa, trotsa svårigheterna och ryck fram i våg efter våg. Då kommer hela världen att tillhöra folket. Odjur av alla slag ska förintas.

”Uttalande till stöd för folket i Kongo (L) mot Förenta staternas aggression” (28 november 1964), *Citat ur ordförande Mao Tse-tungs verk*, s. 75—76.

Den avgörande faktorn för seger eller nederlag i ett krig är människorna inte tingen

Folket, och folket allena, är den drivande kraften som gör världshistorien.

"Om koalitionsregering" (24 april 1945), kapitel II, *Valda verk*, bd III; *Citat*, s. 108.

Vapen är en viktig faktor i krig, men inte den avgörande faktorn; det är människorna, inte tingen, som är avgörande. Kraftmätningen är inte blott en den militära och ekonomiska styrkans kamp, den är också en den mänskliga kraftens och moralens kamp. Militär och ekonomisk makt utövas nödvändigtvis av människor.

"Om långvarigt krig" (maj 1938), stycke 48, *Valda verk*, bd II; *Citat*, s. 125.

Den rikaste källan till kraft att föra krig ligger i folkets massor. Det är främst till följd av att de kinesiska massorna är oorganiserade som japanerna vågar terrorisera

oss. När denna brist är avhjälpt, kommer den japanske angriparen att liksom en vild tjur, som rusat in i en ring av eld, vara omgiven av hundratals miljoner av vårt folk som rätat ryggarna, enbart ljudet av deras röster kommer att fylla honom med skräck, och han kommer att brännas till döds.

”Om långvarigt krig” (maj 1938),
stycke 114, *Valda verk*, bd II; *Citat*,
s. 82—83.

Se på Kina. Vi har bara hirs plus gevär att lita till, men historien kommer till slut att ge bevis för att vår hirs plus gevär är mäktigare än Chiang Kai-sheks flygplan plus tanks. Ehuru det kinesiska folket ännu står inför många svårigheter och länge kommer att tillfogas många lidanden genom den amerikanska imperialismens och Chiang Kai-sheks gemensamma angrepp, kommer det en dag när dessa reaktionärer blir slagna och vi segrar. Orsaken är helt enkelt att dessa reaktionärer representerar reaktionen och vi representerar framsteget.

”Samtal med den amerikanska korrespondenten Anna Louise Strong”
(augusti 1946), *Valda verk*, bd IV,
s. 108.

Det revolutionära kriget är ett massornas krig

Det revolutionära kriget är ett massornas krig; det kan föras endast genom att man mobiliserar massorna och lutar till dem.

”Sörj för massornas välfärd, ägna uppmärksamhet åt arbetsmetoderna”
(27 januari 1934), *Valda verk*, bd I,
s. 147.

Vad är det som utgör en verklig järnbastion? Det är massorna, de miljoner och åter miljoner människor som uppriktigt och allvarligt stöder revolutionen. De är den verkliga järnbastionen, som ingen kraft, vilken det än må vara, kan krossa. Kontrarevolutionen kan inte krossa oss; vi ska tvärtom krossa den. Genom att samla miljoner och åter miljoner människor kring den revolutionära regeringen och utvidga vårt revolutionära krig ska vi utplåna all kontra-revolution och överta hela Kina.

A.a., s. 150.

När man betraktar det revolutionära kriget som helhet, ser man att de operationer som

folkgerillan utför och de som utförs av Röda arméns huvudstyrkor kompletteras varandra på samma sätt som en människas höger- och vänsterarmar; och hade vi endast Röda arméns huvudstyrkor och inte folkgerillan skulle vi vara som en kämpe med endast en arm.

"Strategiska problem i Kinas revolutionära krig" (december 1936), *a.a.*, s. 238.

Denna armé är stark därför att den dessutom har folkets självförsvarskärer och milisen — massornas väldiga väpnade organisationer — som kämpar i samverkan med den. I Kinas befriade områden är alla män och kvinnor, från ungdomarna till de medelålders, på frivillighetens och demokratins grund organiserade i folkets antijapanska självförsvarskärer utan att därför lämna sitt arbete i produktionen. Självförsvarskärernas bästa folk, med undantag för de som ansluter sig till armén eller gerillaförbanden, tillförs milisen. Utan att dessa massornas väpnade styrkor lämnade sin medverkan, skulle det vara omöjligt att besegra fienden.

"Om koalitionsregering" (24 april 1945), i "Folkets krig", *Valda verk*, bd III.

Denna armé är stark, slutligen, till följd av sin uppdelning i två delar, huvudstyrkorna och de regionala styrkorna, av vilka de förstnämnda är disponibla för operationer i varje område, när helst behov därav uppstår, och de sistnämnda koncentrerar sig på att försvara sina egna orter och angripa fienden där i samverkan med den lokala milisen och självförsvarskårerna. Denna arbetsfördelning har vunnit folkets helhjärtade stöd. Utan denna riktiga arbetsfördelning — om, till exempel, uppmärksamhet ägnades endast åt huvudstyrkornas roll medan de regionala styrkornas roll försumrades — skulle det likaledes vara omöjligt att besegra fienden under de betingelser som råder i Kinas befriade områden. Under de regionala styrkorna har organiserats otaliga väpnade arbetslag, vilka är väl utbildade och följaktligen bättre kvalificerade för militärt, politiskt och massarbete. De tränger in i de längst bort belägna områdena bakom fiendens linjer, slår emot fienden och reser massorna till kamp mot Japan, och ger därmed stöd åt de olika befriade områdenas frontala militära operationer. I allt detta har de uppnått stora framgångar.

A.a.

Imperialisterna tyranniserar oss på ett sådant sätt att vi måste ta itu med dem på allvar. Vi måste inte endast ha en stark reguljär armé, vi måste också organisera folk-milisavdelningar i stor omfattning. Detta kommer att göra det svårt för imperialisterna att i händelse av invasion förflytta sig en enda tum i vårt land.

”Intervju med en korrespondent från nyhetsbyrån Hsinhua (29 september 1958), *Citat ur ordförande Mao Tse-tungs verk*, s. 83.

Skapa baser på landsbygden och använd byarna till att omringa städerna

Väpnad kamp som föres av Kinas kommunistiska parti tar formen av ett bondekrig under proletär ledning.

"Kommunisten presenteras" (4 oktober 1939), *Valda verk*, bd II.

Försvarskriget mot Japan är till sitt väsen ett bondekrig.

"Om ny demokrati" (januari 1940), *Valda verk*, bd II.

Eftersom Kinas nyckelstäder länge har varit ockuperade av de mäktiga imperialisterna och deras reaktionära kinesiska bundsförvanter, är det oavvisligen nödvändigt för de revolutionära leden att omvandla de efterblivna byarna till framskridna, konsoliderade basområden, till stora militära, politiska, ekonomiska och kulturella revolutionsbastioner, från vilka de kan bekämpa sina ond-sinta fiender som utnyttjar städerna för angrepp mot landsbygdsdistrikten, och på det-

ta sätt undan för undan nå fram till fullständig seger för revolutionen genom långt utdragen strid. Det är oavvisligen nödvändigt för dem att handla så om de inte vill kompromissa med imperialismen och dess lakejer utan är beslutna att fortsätta kampen, och om de har för avsikt att bygga upp och härda sina egna styrkor och undvika avgörande slag med en mäktig fiende så länge deras egen styrka är otillräcklig.

"Den kinesiska revolutionen och det kinesiska kommunistpartiet" (december 1939), *Valda verk*, bd II.

Vad är då dessa basområden? De är de strategiska baser, på vilka gerillastyrkorna stöder sig vid utförandet av sina strategiska uppgifter och för att nå målet att bevara och utöka sina styrkor och förintä och driva ut fienden. Utan sådana strategiska baser kommer det inte att finnas något för oss att stödja oss på vid genomförandet av våra strategiska uppgifter och i kampen för vårt krigsmål.

"Strategiska problem i gerillakriget mot Japan" (maj 1938), *Valda verk*, bd II.

... den långvariga revolutionära kampen i de revolutionära basområdena utgöres i huvudsak av gerillakrigföring av bönder, ledda av Kinas kommunistiska parti. Därför är det felaktigt att förbise nödvändigheten av att använda landsbygdsdistrikt såsom revolutionära basområden, att försumma omsorgsfullt arbete bland bönderna och att försumma gerillakrigföringen.

”Den kinesiska revolutionen och det kinesiska kommunistpartiet” (december 1939, *Valda verk*, bd II.

Och då vi framhäver arbetet i basområdena på landsbygden betyder detta inte att vi upphör med vårt arbete i städerna och i de andra stora landsbygdsområdena, som alltså jämt ligger under fiendens välde. Tvärtom. Utan arbetet i städerna och i dessa övriga landsbygdsområden, skulle våra egna basområden på landsbygden bli isolerade och revolutionen skulle lida nederlag. Dessutom är revolutionens slutmål att erövra städerna, fiendens viktigaste baser, och detta mål kan inte uppnås utan ett tillfredsställande arbete i städerna.

A.a.

Från 1927 och till nu har tyngdpunkten i vårt arbete legat i byarna — vi har samlat krafter i byarna, använt byarna till att omringa städerna och därefter till att ta städerna.

”Rapport till Andra plenarsammanträdet med Kinas kommunistiska partis sjunde Centralkommitté” (5 mars 1949), *Valda verk*, bd IV, s. 390.

Folkets befrielsearmé är ett väpnat organ för genomförande av revolutionens politiska uppgifter

Utan en folkarmé har folket ingenting.

"Om koalitionsregering" (24 april 1945), avsnitt IV, i "Vårt specifika program", stycke 5, *Valda verk*, bd III; *Citat*, s. 92.

Vår princip är att partiet har kommandot över geväret, och att geväret aldrig får tillåtas ta kommandot över partiet.

"Problem rörande krig och strategi" (6 november 1938), avsnitt II, *Valda verk*, bd II; *Citat*, s. 94.

Denna armé är kraftfull därför att alla dess medlemmar har en medveten disciplin. De har kommit samman och de kämpar, inte för ett fåtal individers eller en trång klicks privata intressen, utan för de breda massornas och hela nationens intressen. Hela ändamålet med denna armé är att den ska stå orubbligt samman med och helhjärtat tjäna det kinesiska folket.

"Om koalitionsregering" (24 april 1945), avsnitt III, i "Folkets krig", bd III; *Citat*, s. 92.

... den kinesiska Röda armén är ett väpnat organ för genomförande av revolutionens politiska uppgifter. Särskilt för närvarande, bör Röda armén sannerligen inte begränsa sig till att strida. Vid sidan om striderna, för att förintä fiendens militära styrka, bör Röda armén axla så viktiga uppgifter som att bedriva propaganda bland massorna, att organisera massorna, beväpna dem, hjälpa dem att upprätta revolutionär politisk makt och bilda partiorganisationer. Röda armén slåss inte bara för stridens skull, utan för att bedriva propaganda bland massorna, organisera dem, beväpna dem och hjälpa dem att upprätta revolutionär politisk makt. Utan dessa mål förlorar striden sin mening, och Röda armén förlorar skälet för sin existens.

"Om korrigerig av felaktiga idéer inom partiet" (december 1929),
Valda verk, bd I, s. 108.

Åttonde routearmén har ytterligare ett mycket viktigt och utmärkande drag: dess politiska arbete, som vägleds av tre grundprinci-

per. För det första, principen om enhet mellan befälhavare och soldater, som innebär att feodal praxis inom armén utplånas, att det är förbjudet att misshandla eller skymfa människor, att en medveten disciplin bygges upp och att väl och ve delas av alla — resultatet därav är att hela armén är fast enad. För det andra, principen om enhet mellan armén och folket, som innebär upprätthållande av en disciplin som förbjuder minsta kränkning av folkets intressen; att bedriva propaganda bland massorna, organisera och beväpna dem; att lätta deras ekonomiska bördor och undertrycka förrädarna och kollaboratörerna, som skadar armén och folket — resultatet därav är att armén är fast enad med folket och välkomnas överallt. För det tredje, principen att skapa upplösning bland fiendens trupper och behandla krigsfångarna mildt. Vår seger beror inte enbart av våra militära operationer utan också av upplösningen bland fiendens trupper.

”Intervju med den brittiske journalisten James Bertram” (25 oktober 1937), *Valda verk*, bd II.

Folkets befrielsearmé är alltid en kämpande styrka. Även efter den landsomfattande se-

gern kommer vår armé att förbli en kämpande styrka under den historiska period i vilken klasserna i vårt land ännu icke avskaffats och det imperialistiska systemet fortfarande består i världen. I denna sak bör inga missförstånd och ingen vacklan förekomma.

”Rapport till andra plenarsammanträdet med Kinas kommunistiska partis sjunde Centralkommitté” (5 mars, 1949), *Valda verk*, bd IV, s. 389.

Folkets befrielsearmé bör vara en stor skola. I denna skola bör vårt arméfolk lära politik, militära angelägenheter och kultur. De kan också delta i jordbruket och binäringarna, sköta en del medelstora eller små fabriker och framställa en del produkter för sina egna behov eller för utbyte med staten till lika värde. De kan också utföra massarbete och delta i den socialistiska skolningsrörelsen i fabriker och byarna. När den socialistiska skolningsrörelsen är avslutad kan de alltid finna ett massarbete att utföra, så att armén alltid ska vara ett med massorna. De bör också delta i kulturrevolutionens strider, närhelst dessa utkämpas, för att kritisera bourgeoisin. På detta sätt kan armén samtidigt studera,

delta i jordbruket, sköta fabriker och utföra massarbete. Naturligtvis bör dessa uppgifter samordnas på ett riktigt sätt och man bör skilja mellan de primära och de sekundära uppgifterna. Varje arméförband bör delta på en eller två av de tre verksamhetsområdena — jordbruket, industrin och massarbetet — men inte på alla tre på en gång. På detta sätt kommer vår armé på flera miljoner man verkligen att vara i stånd att spela en mycket viktig roll.

”Brev till kamrat Lin Piao”, citerat ur en ledande artikel i Folkets Dagblad, 1 augusti 1966: ”Hela landet bör bli en stor skola för Mao Tse-tungs tänkande”.

Strategin och taktiken i folkkriget

Ni kämpar på ert sätt och vi på vårt, vi slåss när vi kan vinna och drar oss undan när vi inte kan vinna.

Citerat i kamrat Lin Piaos artikel "Leve segern i folkkriget" (september 1965), Danelius Bokförlag, Göteborg, s. 28.

Not:

Kamrat Mao Tse-tung har försett oss med en mästerlig sammanfattning av folkkrigets strategi och taktik: Ni kämpar på ert sätt och vi på vårt, vi slåss när vi kan vinna och drar oss undan när vi inte kan vinna.

Med andra ord, ni litar på moderna vapen och vi litar på ett folk med högt revolutionärt medvetande, ni ger fullt spelrum åt er överlägsenhet och vi åt vår, ni har ert sätt att kämpa, vi har vårt. När ni önskar slåss med oss låter vi er inte göra det och ni kan inte ens finna oss. Men när vi önskar kämpa mot er, ser vi till att ni inte kan komma undan och vi träffar er kraftigt och förintar

er. När vi är i stånd att utplåna er så gör vi det så det förslår, när vi inte kan ser vi till att ni inte utplånar oss. Det är opportunistiskt att inte vilja kämpa när man kan vinna. Det är våghalsighet att envisas med att kämpa när man inte kan vinna. Hela vår strategiska och taktiska målsättning beror på vår strävan att kämpa. Det är på grund av nödvändigheten att kämpa som vi erkänner nödvändigheten av avtåg. Det enda syftet med avtåg är att kämpa och att åstadkomma fiendens slutliga och fullständiga förintelse. Denna strategi och taktik kan endast tillämpas då man sätter sin lit till folkets breda massor och då man så förfar, ger man fullt uttryck åt överlägsenheten i folkkriget. Hur överlägsen fienden än må vara i fråga om teknisk utrustning och vilka knep han än må tillgripa; han kommer att befina sig i ett passivt läge, utsatt för angrepp, och initiativet kommer alltid att ligga i vår händer.

Lin Piao, "Leve segern i folkkriget" (september 1965), Danelius Bokförlag, Göteborg, s. 28—29.

Vår strategi är "Ställ en mot tio", och vår taktik är "Ställ tio mot en" — detta är en

av våra grundläggande principer för att få övertaget över fienden.

"Strategiska problem i Kinas revolutionära krig" (december 1936), *Valda verk*, bd I, s. 237.

Vår taktik är gerillataktik. Den innefattar i stort sett följande punkter:

"Dela upp våra styrkor för att resa massorna, koncentrera våra styrkor för att ta itu med fienden."

"Fienden avancerar, vi drar oss tillbaka; fienden slår läger, vi hemsöker honom; fienden tröttnar, vi angriper; fienden drar sig tiken att cirkla omkring honom."

"För att utvidga fasta basområden, tillämpa politiken att avancera i vågor; när ni är förföljda av en stark fiende, tillämpa politiken att cirkulera omkring honom."

"Res de största möjliga folkmassor på kortast möjliga tid och med bästa möjliga metoder."

Denna taktik är precis som att lägga ut ett nät; vid vilken tidpunkt som helst bör vi kunna kasta ut nätet eller dra in det. Vi kastar det vida, för att vinna massorna, och drar in det, för att ta itu med fienden.

"En enda gnista kan tända en präriebrand", (5 januari 1930), *Valda verk*, bd I, s. 126.

Våra operationsprinciper är följande:

1. Angrip först spridda isolerade fiendestyrkor, angrip koncentrerade, starka fiendestyrkor senare.
2. Ta först små och medelstora städer och vidsträckta landsbygdsområden, ta stora städer senare.
3. Gör utplånandet av fiendens effektiva styrka till vårt huvudmål, men gör inte till huvudmål att hålla eller ta en stad eller en ort. En stad eller en ort hålles eller tas som resultat av att fiendens effektiva styrka utplånas, och ofta kan en stad eller en ort slutgiltigt hållas eller tas först sedan den flera gånger gått ur hand i hand.
4. Koncentrera i varje slag en absolut överlägsen styrka (två, tre, fyra och ibland även fem eller sex gånger så stark som fiendens) omringa fiendestyrkorna fullständigt, sträva att utplåna dem helt och hållet och låt ingen slinka ur nätet. Använd under särskilda förhållanden metoden att tilldela fienden ett förkrossande slag, d.v.s. koncentrera hela vår styrka för att göra ett frontangrepp och

samtidigt angripa en eller två av fiendens flanker i syfte att utplåna en del och driva den andra på flykten så att vår armé snabbt kan förflytta sina trupper till att krossa andra fiendestyrkor. Sträva att undvika utnötningsslag, i vilka vi förlorar mera än vi vinner eller bara får oavgjort. På detta sätt blir vi, ehuru vi är underlägsna som helhet (i numerärt hänseende), absolut överlägsna i varje del och i varje särskilt fälttåg, och detta tillförsäkrar oss segern i fälttåget. Allt efter som tiden går ska vi bli överlägsna även som helhet och småningom utplåna alla fiender.

5. Utkämpa inget slag oförberedda, utkämpa inget slag som ni inte är säkra om att vinna, gör allt för att vara väl förberedda för varje slag, sky ingen möda för att säkerställa segern under de förutsättningar som föreligger mellan fienden och oss.

6. Ge fritt spelrum åt vår stridsstil — mod i slaget, ingen fruktan för offer, ingen fruktan för utmattning, och oavbruten kamp (d.v.s. att under kort tid och utan vila utkämpa på varandra följande slag).

7. Sträva att utplåna fienden genom rörlig krigföring. Men ägna samtidigt uppmärksamhet åt positionsangreppets taktik och ta

befästa fiendliga ställningar och städer.

8. Vad angrepp mot städer angår, ta beslutsamt alla fiendens befästa punkter och städer som är svagt försvarade. Ta vid passande tillfällen och om omständigheterna tillåter alla fiendens befästa punkter och städer som försvaras med måttlig styrka. Vad fiendens starkt försvarade punkter och städer angår, vänta till dess förutsättningarna mognat och ta dem då.

9. Fyll på vår utrustning och numerär med alla vapen som erövrats och flertalet av de soldater som tillfångatagits från fienden. Vår armés viktigaste källor för människor och materiel ligger vid fronterna.

10. Ta väl vara på uppehållen mellan fälttågen till att låta trupperna vila samt till att utbilda och konsolidera dem. Vilo-, utbildnings- och konsolideringsperioderna bör som regel inte vara mycket långa, och fienden bör så vitt möjligt inte lämnas något andrum.

Dessa är de viktigaste av de metoder Folkets befrielsearmé använt för att besegra Chiang Kai-shek. De är ett resultat av att Folkets befrielsearmé härdats i årslånga strider mot såväl inhemska som utländska fiender.

der och är helt avpassade till den nuvarande situationen... vår strategi och taktik är grundade på ett folkrig. Ingen armé som går emot folket kan använda vår strategi och vår taktik.

"Det nuvarande läget och våra uppgifter" (25 december 1947), *Valda verk*, bd IV, s. 171—172.

Vår främsta metod att lära oss krigföring är att föra krig

Krigets lagar utgör ett problem som en var som leder ett krig, måste studera och lösa.

Lagarna för ett revolutionärt krig utgör ett problem som en var, som leder ett revolutionärt krig, måste studera och lösa.

Lagarna för Kinas revolutionära krig utgör ett problem som en var, som leder Kinas revolutionära krig, måste studera och lösa.

Vi är nu inbegripna i ett krig; vårt krig är ett revolutionärt krig, och vårt revolutionära krig föres i det halvkoloniala och halvfeodala landet Kina. Därför måste vi studera inte enbart krigets lagar i allmänhet, utan de särskilda lagarna för revolutionärt krig och de ännu mera särskilda lagarna för ett revolutionärt krig i Kina.

Därest den som ska utföra någonting, inte förstår de faktiska omständigheterna, sakens natur och dess förhållanden till andra ting, kommer han, som alla vet, inte att känna de lagar som styr den, eller att veta hur den

ska göras och inte heller att vara i stånd att göra den väl.

”Strategiska problem i Kinas revolutionära krig” (december 1936), *Valda verk*, bd I, s. 180—181.

En befälhavares riktiga dispositioner härleder sig ur hans riktiga beslut, hans riktiga beslut härleder sig ur hans riktiga omdömen, och hans riktiga omdömen härleder sig ur en grundlig och nödvändig spaning samt ur att han överväger och sammanfogar de data av olika slag som samlats genom spaningsverksamheten. Han använder alla möjliga och nödvändiga spaningsmetoder, begrundar de upplysningar som samlats om fiendens läge, förkastar de värdelösa och väljer ut de väsentliga, eliminerar det som är falskt och behåller det som är sant. Han går från ett ting till ett annat och utifrån och in; sedan tar han förhållandena på sin egen sida med i beräkningen och gör en jämförande granskning av båda sidorna och deras inbördes förhållanden, och på så sätt bildar han sina omdömen, bestämmer sig och utarbetar sina planer. Sådan är hela den process som en militär går igenom för att vinna kunskap om ett läge, innan han ut-

formar en strategisk plan, en plan för ett fälttåg eller för ett slag.

A.a., s. 189.

Segev eller nederlag i krig beror tvivelsutan i stort sett av de militära, politiska och ekonomiska förhållandena och naturförhållandena på båda sidor. Men inte enbart av dessa. Det beror också av varje sidas subjektiva förmåga att leda kriget. En militär strateg får inte, i sin strävan att vinna ett krig, överskrida de gränser, som de materiella betingelserna sätter; inom dessa gränser kan och bör han emellertid sträva efter seger. Skådeplatsen för en militär strategs aktioner är byggd på de objektiva materiella betingelserna, men på denna scen kan han leda uppförandet av månget drama, fyllt med dåd och färg, kraft och storhet.

A.a., s. 191—192.

Att läsa är att lära, men att tillämpa är också att lära och därtill det viktigaste sättet att lära. Vår främsta metod att lära oss krigföring är att föra krig. En person som inte haft tillfälle till skolgång kan dock lära krigföring — han kan lära genom att kämpa i krig. Ett revolutionärt krig är ett mass-

företag; ofta är det inte en fråga om att först lära och sedan göra, utan om att göra och sedan lära, ty att göra är i sig självt att lära.

A.a., s. 190.

Källan *Citat* är en förkortning av *Citat ur ordförande Mao Tse-tungs verk*, svenska upplagan, Danelius Bokförlag, Göteborg. När denna boktitel ges i sin helhet betyder det att den är, för det citerade stycket, den enda källan på svenska.

